

Instytut Pamięci Narodowej

<https://ipn.gov.pl/pl/upamietnianie-i-identyfikacje/upamietnianie-walk-i-meczenstw/dekomunizacja/zmiany-nazw-ulic/nazwy-ulic/nazwy-do-zmiany/39933,ul-Gidzińskiego-Bolesława.html>
27.02.2026, 23:10

ul. Gidzińskiego Bolesława

04.05.2017

W ocenie Instytutu Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu nazwa powyższa powinna zostać zmieniona jako wypełniająca normę art. 1 Ustawy o zakazie propagowania komunizmu lub innego ustroju totalitarnego przez nazwy budowli, obiektów i urządzeń użyteczności publicznej (Dz.U. RP z 2016 r. poz. 744).

Bolesław Gidziński (1910–1943) ps. „Twardy” – działacz komunistyczny, członek Komunistycznej Partii Polski, wysoki funkcjonariusz Polskiej Partii Robotniczej, współorganizator i i członek sztabu Gwardii Ludowej.

Urodził się 8 I 1910 r. we Włodzimierzu Wołyńskim. Pochodził z rodziny rzemieślniczej. Był szewcem. Wyjechał do Warszawy, gdzie zetknął się ze związkami zawodowymi, ruchem socjalistycznym i komunistycznym. Już w 1927 r. wstąpił do Komunistycznej Partii Polski (KPP). Brał udział w organizowaniu strajków, a także w agitacji na rzecz komunistów i ZSRR.

W tym czasie KPP prowadziła konspiracyjną działalność antypaństwową na rzecz Związku Sowieckiego i ruchu komunistycznego. Żądała oderwania od Polski zarówno ziem wschodnich, jak i Pomorza oraz Górnego Śląska. Na pozostałym terytorium kraju zamierzała tworzyć polską republikę sowiecką. W uchwałach VI Zjazdu KPP z 1932 roku partia oświadczała: „Imperializm Polski ustanowił swe panowanie na Górnym Śląsku na mocy imperialistycznego traktatu wersalskiego, przez zdławienie walki rewolucyjnej proletariatu górnośląskiego, przez oszustwo plebiscytowe, przez rozpętanie nacjonalistycznej antyniemieckiej nagonki [...]. KPP walczy o prawo każdego narodu ujarzmionego przez imperializm polski do całkowitego samookreślenia, aż do oderwania się od państwa polskiego [...]. KPP mobilizuje masy pracujące na Górnym Śląsku jak również na Pomorzu [Gdańskim] do walki z uciskiem narodowym ludności niemieckiej pod hasłem praw do samookreślenia aż do oderwania od Polski [...]. W stosunku do Górnego Śląska i Pomorskiego Korytarza proletariat polski przekreślił orzeczenia imperialistycznych traktatów i zapewni ludności tych ziem prawo samookreślenia aż do oderwania od Polski. W stosunku do Gdańska KPP zwalcza narzucone mu jarzmo Polski i Ligi Narodów, zwalcza aneksjonistyczną politykę imperializmu polskiego i uznaje prawo ludności gdańskiej, siłą oderwanej od Niemiec, do ponownego złączenia się z Niemcami”. Sowieckie władze Międzynarodówki Komunistycznej (Kominternu) zdecydowały o przeorganizowaniu haseł programowych dopiero w roku 1935. Wtedy również w KPP rozpoczęto promocję haseł „jednolitofrontowych”, ale już w 1938 roku KPP została przez Komintern rozwiązana.

Za działalność komunistyczną Gidziński był na krótko aresztowany. Po zajęciu Polski przez Niemcy i ZSRR we wrześniu 1939 r. pozostał na terenie okupacji niemieckiej. Współorganizował działalność konspiracyjną środowisk komunistycznych. Należał do działaczy stalinowskiego Stowarzyszenia Przyjaciół ZSRR. Po ataku Niemiec na ZSRR we wrześniu 1941 r. wraz ze swoją organizacją znalazł się w komunistycznym Związku Walki Wyzwoleńczej (ZWW). Był sekretarzem dzielnicy Śródmieście ZWW. Współpracował z Franciszkiem Zubrzyckim, późniejszym organizatorem bojówek komunistycznych.

Po przylocie z Moskwy grupy dywersantów, którzy ogłosili utworzenie PPR, w 1942 roku wszedł

wraz ze swoim środowiskiem do tej partii. Został sekretarzem dzielnicy Śródmieście PPR. Pomagał w tworzeniu zbrojnego ramienia partii komunistycznej – Gwardii Ludowej, jako członek jej sztabu Głównego. Wraz z Zubrzyckim przygotowywał pierwsze działania zbrojne GL. Zagrożony aresztowaniem, przeniósł się do działającego w okolicach Radomia zbrojnej grupy GL Stanisława Lachtary.

Tam zginął w walce z Niemcami 30 IV 1943 r.

(mkkr)

[Poprzedni Strona](#)
[Następny Strona](#)